

3^e Zondag door het Jaar A

Komt, volgt Mij! (Mt 4,19)

Van leven naar eucharistie

De mensen hebben licht nodig om te leven en om zich te ontplooien. Wat al technische inspanningen getroosten zij zich niet om de duisternis te overwinnen. Het onderscheid tussen dag en nacht heeft de huidige wereld praktisch verloren. Kunstlicht is onmisbaar geworden voor het gemeenschapsleven, voor het werk en voor de ontspanning. En de symboliek van licht en donker wordt veelvuldig gebruikt om de tegenstellingen tussen geluk en droefheid, bevrijding en angst, waarheid en leugen uit te drukken.

Eerste lezing

Jesaja 8,23b – 9,3

In vroeger tijd is er oneer gebracht over het land Zebulon en over het land Naftali, maar in de toekomst wordt er eer gebracht over de zeeweg en de overkant van de Jordaan, en over het gewest van de heidenen. Het volk dat in het donker wandelt ziet een groot licht; een licht straalt over hen die wonen in het land van doodse duisternis. Gij hebt hun blijdschap vermeerderd, hun vreugde vergroot. Voor uw aanschijn zijn zij vol vreugde, een vreugde als die om de oogst, als die van mensen, die jubelen bij het verdelen van de buit. Want het juk dat zwaar op het volk drukte, de stang op hun schouders en de stok van hun drijver: Gij hebt ze stukgebroken als op de dagen van Midjan.

Tweede lezing

I Korintiërs 1,10-13.17

Broeders en zusters, ik bezweer u bij de naam van onze Heer Jezus Christus: weest allen eensgezind, laat er geen verdeeldheid onder u zijn; weest volkomen een van zin en een van gevoelen. Er is mij

namelijk door de huisgenoten van Chloë over u verteld, broeders en zusters, dat er onenigheid onder u heerst. Ieder van u schijnt zijn eigen leus te hebben: 'Ik ben van Paulus'. 'Ik van Apollos'. 'Ik van Kefas'. 'Ik van Christus'. Is Christus dan in stukken verdeeld? Is Paulus voor u gekruisigd? Of zijt gij gedoopt in de naam van Paulus? Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen. Hij heeft mij gezonden om het evangelie te verkondigen, en dat niet met fraaie en geleerde woorden; anders zou het kruis van Christus zijn kracht verliezen.

Evangelie

Matteüs 4,12-17

Toen Jezus vernam dat Johannes was gevangen genomen, week Hij uit naar Galilea. Met voorbijgaan echter van Nazaret vestigde Hij zich in Kafarnaüm aan de oever van het meer, in het grensgebied van Zebulon en Naftali, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet Jesaja: Land van Zebulon, land van Naftali, liggend aan de zee, Overjordanië: Galilea van de heidenen: Het volk dat in de duisternis zat, heeft een groot licht aanschouwd; en over hen die in het land van doodse duisternis gezeten waren, over hen is een licht opgegaan. Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: "Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij."

Van eucharistie naar leven

Christus is het licht van de wereld. Zo hadden de profeten over Hem gesproken. Het tweede Vatikaans Concilie herneemt deze titel bij het begin van de constitutie over de Kerk. De Kerk is het sacrament dat de Heer onder ons tegenwoordig stelt. Zij is naar de wereld gezonden om het licht van Christus te brengen in de duisternis. Hij doet leven en Hij doet vreugde ontstaan. De leden van de Kerk, de christenen, moeten, ieder op zijn manier, licht zijn voor de wereld. Zo zetten zij het werk voort van Hem die de mensen kwam verlichten en de verspreide kinderen van God tot eenheid brengen. De christenen zijn de ijverige en wakkere bewerkers van deze eenheid. Zij is het teken van de Kerk en de onmisbare voorwaarde van haar dynamisme.

3^e Zondag door het Jaar A

Komt, volgt Mij! (Mt 4,19)

Van leven naar eucharistie

De mensen hebben licht nodig om te leven en om zich te ontplooien. Wat al technische inspanningen getroosten zij zich niet om de duisternis te overwinnen. Het onderscheid tussen dag en nacht heeft de huidige wereld praktisch verloren. Kunstlicht is onmisbaar geworden voor het gemeenschapsleven, voor het werk en voor de ontspanning. En de symboliek van licht en donker wordt veelvuldig gebruikt om de tegenstellingen tussen geluk en droefheid, bevrijding en angst, waarheid en leugen uit te drukken.

Eerste lezing

Jesaja 8,23b – 9,3

In vroeger tijd is er oneer gebracht over het land Zebulon en over het land Naftali, maar in de toekomst wordt er eer gebracht over de zeeweg en de overkant van de Jordaan, en over het gewest van de heidenen. Het volk dat in het donker wandelt ziet een groot licht; een licht straalt over hen die wonen in het land van doodse duisternis. Gij hebt hun blijdschap vermeerderd, hun vreugde vergroot. Voor uw aanschijn zijn zij vol vreugde, een vreugde als die om de oogst, als die van mensen, die jubelen bij het verdelen van de buit. Want het juk dat zwaar op het volk drukte, de stang op hun schouders en de stok van hun drijver: Gij hebt ze stukgebroken als op de dagen van Midjan.

Tweede lezing

I Korintiërs 1,10-13.17

Broeders en zusters, ik bezweer u bij de naam van onze Heer Jezus Christus: weest allen eensgezind, laat er geen verdeeldheid onder u zijn; weest volkomen een van zin en een van gevoelen. Er is mij namelijk door de huisgenoten van Chloë over u verteld, broeders en zusters, dat er onenigheid onder u heerst. Ieder van u schijnt zijn eigen leus te hebben: 'Ik ben van Paulus'. 'Ik van Apollos'. 'Ik van Kefas'. 'Ik van Christus'. Is Christus dan in stukken verdeeld? Is Paulus voor u gekruisigd? Of zijt gij gedoopt in de naam van Paulus? Want Christus heeft mij niet gezonden om

te dopen. Hij heeft mij gezonden om het evangelie te verkondigen, en dat niet met fraaie en geleerde woorden; anders zou het kruis van Christus zijn kracht verliezen.

Evangelie

Matteüs 4,12-23

Toen Jezus vernam dat Johannes was gevangen genomen, week Hij uit naar Galilea. Met voorbijgaan echter van Nazaret vestigde Hij zich in Kafarnaüm aan de oever van het meer, in het grensgebied van Zebulon en Naftali, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet Jesaja: Land van Zebulon, land van Naftali, liggend aan de zee, Overjordanië: Galilea van de heidenen: Het volk dat in de duisternis zat, heeft een groot licht aanschouwd; en over hen die in het land van doodse duisternis gezeten waren, over hen is een licht opgegaan. Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: "Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij." Eens toen Hij zich bij het meer van Galilea ophield, zag Hij twee broers, Simon die Petrus wordt genoemd en diens broer Andreas. Zij waren bezig het net uit te werpen in het meer; zij waren namelijk vissers. Hij sprak tot hen: "Komt, volgt Mij; Ik zal u vissers van mensen maken." Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden hem. Iets verder zag Hij nog twee broers, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en diens broer Johannes; met hun vader Zebedeüs waren zij in de boot de netten aan het klaarmaken. Hij riep hen, en onmiddellijk lieten zij de boot en hun vader achter en volgden Hem. Jezus trok rond door geheel Galilea, terwijl Hij als leraar optrad in de synagogen, de Blijde Boodschap verkondigde van het Koninkrijk en alle ziekten en kwalen onder het volk genas.

Van eucharistie naar leven

Christus is het licht van de wereld. Zo hadden de profeten over Hem gesproken. Het tweede Vatikaans Concilie herneemt deze titel bij het begin van de constitutie over de Kerk. De Kerk is het sacrament dat de Heer onder ons tegenwoordig stelt. Zij is naar de wereld gezonden om het licht van Christus te brengen in de duisternis. Hij doet leven en Hij doet vreugde ontstaan. De leden van de Kerk, de christenen, moeten, ieder op zijn manier, licht zijn voor de wereld. Zo zetten zij het werk voort van Hem die de mensen kwam verlichten en de verspreide kinderen van God tot eenheid brengen. De christenen zijn de ijverige en wakkere bewerkers van deze eenheid. Zij is het teken van de Kerk en de onmisbare voorwaarde van haar dynamisme.